

408 M₁

Tx: sborník Vyšehradské kapituly, pol. 15. stol.
N: Benešovský kancionál 1576
D: O. Urban 1992

1. Vstalt' jest té - to chví - le náš Vy - ku - pi - tel z mr - tvých Je - žiř
mi - le, svě - ta Spa - si - tel, pro hří - chy jenž na - še zma - řil
se, roz - pjat na kří - ži, ne - vi - nný Bůh náš je - di - ný.

2. Zrána časně přišly
k hrobu ženy ctné.
Marie tu stály
velmi truchlivé.
Anděl, jenž tu seděl, zvěst jim děl,
bratřím zvěstovat přikázal,
Bůh že svatý vstal.

3. Jenž jsi umřít ráčil,
Kriste laskavý,
by se k tobě vrátil,
hříšník váhavý,
vstals dnes z mrtvých slavný, vítězný;
přej nám šťastného skonání,
hříchů poznání.

409 M

T~: Zpěvy duchovní 1833
N: KSJ 1863
D: K. Kudr 1992

Vstup
1. Zá - klad cí - rkve pe - vná ská - la do vln svě - ta vsa - ze - ná.
sto - jí tak, jak vě - ky stá - la, mo - cí Bo - ží chrá - ně - ná. Za - kla - da - tel

je - jí vstá - vá, ví - těz krá - čí z hro - bu bran, vše - mu svě - tu dů - kaz dá - vá,

že je svě - tů vě - čný Pán, že je svě - tů vě - čný Pán.

2. Pějte, sbory, aleluja,
ve všech nebes výšinách,
pějte, lidé, aleluja,
po všech světa končinách.
Přemožen je lidstva škůdce,
původ všeho rozbroje,
z hrobu k nám již spěje vůdce,
[:nese blaho pokoje.:]

Před evangeliem

3. Kriste, jenž jsi roven Otci,
roven Duchu Svatému,
silou víry ku pomoci
přispěj duchu lidskému.
Buď nám světlem v každou dobu,
naplň srdce milostí,
bychom jednou vyšli z hrobu
[:v sídla věčných radostí.:]

Obětní průvod

4. Přijmi z rukou lidu svého
dary k svaté oběti,
kněz je mocí slova tvého
k spáse naší posvěti.
Pro nás v těžkých mukách kříže
zemřel jsi a z hrobu vstal,
zbav nás hříchů našich tíže,
[:tresty věčné od nás vzdal!:]

5. Dej, ať v srdcích láska vzrůstá
k tobě, lidstva přáteli,
ať jsou hodná naše ústa
zpívat spolu s anděly.
Svatý jsi ty, nebes Pane,
svatý, Kriste vítězný,
obloha tvou slávou plane
[:i květ hájů líbezný.:]

Přijímání

6. Pán při - chá - zí, kte - rý z hro - bu vy - šel v slá - vě pře - skvou - cí. Roz - puk - ly se

v o - nu do - bu ská - ly di - vem ža - snou - cí. Nu - že, sr - dce, za - chvěj - te se

v bá - zně sva - tém ú - ža - su, o - tevř - te se. Pán vám ne - se

po - moc, sí - lu k zá - pa - su. A - le - lu - ja, a - le - lu - ja.

7. Hostinu nám chystáš, Pane,
manu nebes tajemnou,
po níž touží nebešťané,
uchvácení láskou tvou.
Hodnými nás učiň, Kriste,
přijmout svaté tělo tvé;
rukojmí nám bude jisté,
že nás přijmeš v stánky své.
Aleluja, aleluja.

Závěr

8. Přejdeš jednou s velkou mocí,
v slávě, v kruhu andělů,
v život vzkřísíš z hrobu noci
zástupy svých ctitelů.
Budiž strážcem našich kroků,
cestou k nebesům veď nás
a pak všechny k svému boku
přiviň s láskou v onen čas.
Aleluja, aleluja.